**RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN**

U I T S P R A A K Nr. 2004/55 Mo

i n d e k l a c h t nr. 2003.4898 (132.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar een w.a.-motorrijtuigverzekering gesloten voor zijn auto.

De klacht

Door het grote aantal schades in het verkeer gaat de premie omhoog, ook voor de ervaren rijder, die zich afvraagt waarvoor hij nog zijn best doet. Voor de ervaren rijder wordt niets gedaan. Hij moet meebetalen voor de slechte of zelfs asociale rijder, de hork in het verkeer. Het ontbreekt aan normen en waarden. De verkeersmentaliteit kan wezenlijk veranderen als de mens daartoe wordt geprikkeld, ook via zijn portemonnee. De politie kent aan dit onderwerp een lage prioriteit toe en komt niet meer voor verkeersgeweld en andere toestanden in het verkeer.

De verzekeraars en de ANWB kunnen een rol spelen bij het opvoeden van de hork in het verkeer en bij een mentaliteitsverandering in het verkeer, maar doen dat niet, ook verzekeraar niet. Men weigert dat botweg omdat er geen wet is die hen daartoe verplicht. Zij willen niet eens daarover en over het door klager ontworpen plan tot het terugbrengen van de door de hork in het verkeer veroorzaakte schade met klager praten. Met dat plan is elke andere verzekeringnemer gebaat. De premie kan erdoor omlaag. Ook de politie is erbij gebaat, omdat zij minder belast wordt. Klager wordt stelselmatig doodgezwegen. Hij vindt dit klachtwaardig. Het verzekeringsbedrijf moet open staan voor dergelijke initiatieven, want het heeft een maatschappelijke taak. De reactie van de verzekeraars bestaat echter alleen uit het verhogen van de premie in verband met de schadelast.

Het standpunt van verzekeraar

Klager beklaagt zich over het feit dat naar zijn mening verzekeraars, het CBR, het Ministerie van Justitie en het Ministerie van Verkeer en Waterstaat onvoldoende bijdragen leveren aan het vergroten van de verkeersveiligheid. Hij

presenteert hiervoor een plan dat erop neerkomt dat de schadeveroorzaker alle schade betaalt en premieverhogingen bij motorrijtuigenverzekeringen alleen bij de schadeveroorzakers in rekening worden gebracht.

Bij het huidige systeem van vaststellen van premieverhogingen wordt rekening gehouden met individueel veroorzaakte schade en collectief veroorzaakte schade. Zij die geen schaden veroorzaken krijgen minder premieverhoging.

Het huidige bonus-/malussysteem is op individuele basis een eerlijk systeem dat goede rijders beloont door een hogere korting op de premie te verlenen en rijders die schade veroorzaken minder korting of zelfs een toeslag geeft. Het rijgedrag wordt op deze wijze beloond of bestraft door middel van een financiële prikkel.

Naast deze individuele prikkels om het gedrag van de weggebruiker te beïnvloeden, maakt verzekeraar analyses binnen zijn motorrijtuigenportefeuille. Hiermee worden eventuele premieverhogingen naar regio, leeftijd, schadeoorzaak en andere factoren beoordeeld en toegerekend. In deze collectiviteitsgedachte wordt premie toegerekend aan een bepaalde groep van personen, een groep binnen een bepaalde regio, die een lager of hoger risico vormt.

Verzekeraars hebben met elkaar afgesproken de verzekerde die veel schaden veroorzaakt, als gevolg waarvan de verzekeraar een verzekering beëindigt, te registreren in het Systeem Vertrouwelijke Mededelingen. Bij de acceptatie van een nieuwe verzekering kan met de registratie rekening worden gehouden door niet te accepteren of door onder bepaalde voorwaarden of tegen een hogere premie te accepteren. Ook op deze wijze tracht verzekeraar het gedrag van schadeveroorzakers te beïnvloeden.

Alle verzekeringsmaatschappijen worden ieder jaar geconfronteerd met een hogere schadelast door de stijging van het algemene prijspeil. Dit zal ook bij de goede rijders leiden tot een premieverhoging. Door het systeem van de bonus/malusregeling vallen deze premiestijgingen in absolute bedragen echter gunstiger uit voor de goede rijder.

Verzekeraars moeten dan ook hun onderzoek naar mogelijkheden om schadelast te beperken en het gedrag op de weg te beïnvloeden, in overleg met de overheid blijven voortzetten. Verzekeraar wijst in dit verband naar publiekscampagnes die de afgelopen tijd in samenwerking met verzekeraars hebben plaatsgevonden, zoals "Houd 2 seconden afstand", "Rijd niet onnodig links" en de aanleg van rotondes waardoor er minder aanrijdingen op kruispunten en minder grote aanrijdingen ontstaan. De maatschappelijke verantwoordelijkheid in deze nemen verzekeraars zeker op zich.

Omdat de ideeën van klager grotendeels door verzekeraar en ook door andere verzekeraars in de praktijk worden toegepast, is het verzoek van klager terecht door verzekeraar niet verder in behandeling genomen.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. De klacht betreft het algemene beleid van de Nederlandse verzekeraars ter zake van het bevorderen van de verkeersveiligheid en de vraag of de verzekeraars de financiële gevolgen van schadelijk verkeersgedrag in sterkere mate dan thans het geval is aan de zich in het verkeer slecht gedragende weggebruiker dienen toe te rekenen.

2. De Raad heeft, kort gezegd, tot taak erop toe te zien dat aangeslotenen (verzekeraars en tussenpersonen) bij het bemiddelen, tot stand brengen en uitvoeren van overeenkomsten van verzekering de goede naam van het verzekeringsbedrijf in stand houden. De Raad heeft dus niet een algemene, toezichthoudende taak, maar toetst de wijze waarop aangeslotenen in concrete gevallen zijn opgetreden of niet opgetreden. Algemene regelingen van verzekeringsbedrijfsbeleid zijn als zodanig niet aan het toezicht van de Raad onderworpen.
3. Derhalve kan de Raad klager niet in zijn klacht ontvangen.

De beslissing
De Raad verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht.

Aldus is beslist 28 juni 2004 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)